

Moje milá sestro!

I mě velice potěšilo, že jsem po dlouhé době dostal Tvůj dopis jako znamení, že žiješ. Snad na tom všem nesou mnohou vinu i narušené dopravní poměry. Nic z toho nám však nedokáže vzít klidnou jistotu, že se cítíme všichni v bezpečí Boží dlaně, jak o tom hovoří svatý Pavel: Ať už žijeme či jdeme na smrt, patříme Pánu!

Láska znásobuje síly, činí nás vynalézavými, činí nás vnitřně svobodnými a šťastnými. Skutečně se nevejde do žádného lidského srdce to, co Bůh připravil těm, kdo ho milují. Ovšem i ona se setkává s drsnou skutečností tohoto pozemského bytí, se vším jeho chvatem a spěchem, se všemi jeho nepřiměřenými přáními a žádostmi, s jeho sváry a nenávisťi zraňující jako kousavý mráz. Avšak hřejivé paprsky, které vydává ono slunce Lásky dobrotivého Otce, jsou přece silnější a náleží jim konečný triumf. Protože i když se nám někdy zdá v tomto světě šířit lásku neužitečné, dobro je přece nesmrtelné a vítězství zůstává u Boha. Stále znovu je patrné, že lidské srdce je určeno lásce a nedokáže její moci trvale vzdorovat, pokud se opravdu zakládá jen v Bohu. Chceme i nadále konat a obětovat všechno pro to, aby se láska a mír mohly brzy znovu ujmout vlády ...

(nedatovaný dopis z Dachau své rodné sestře Adelhildě- Regině)

P. ENGELMAR HUBERT UNZEITIG „Anděl z Dachau“ blahořečení v sobotu 24. září 2016 ve Würzburgu

Mučedník víry a katolický kněz Engelmar Unzeitig se narodil 1. března 1911 v chudé rolnické rodině v Hradci nad Svitavou, tehdy německy zvaném Greifendorf. Ve zdejší kostele byl 4. března pokřtěn jménem Hubert. V témže kostele přijal v 9 letech 16. května 1920 první svaté přijímání. O rok později 26. září 1921 byl biřmován ve Svitavách ve farním kostele Navštívení Panny Marie. Jeho biřmovací jméno bylo František.

Ve 14 letech (1925 – 1926) pracoval u sedláka ve Vřesicích, farnost Křetín. V 17 letech v roce 1928 odešel mladý Hubert Unzeitig z českomoravského pomezí k mariannahillským misionářům do Reimlingenu v augsburgské diecézi a přijal jméno Engelmar.

6. srpna 1939 byl ve Würzburgu ve svých 28 letech vysvěcen na kněze. 15. srpna téhož roku potom sloužil v Hradci nad Svitavou primiční mši svatou. Jeho prvním samostatným kněžským místem se stala - už za války - šumavská Zadní Zvonková (Glöckelberg). Po udání jedním z místních obyvatel za výroky nepřátelské nacistickému režimu (mj. údajné "zastávání se Židů při kázání") se v roce 1941 P. Engelmar ocitl nejprve ve vězení v Linci a po několika týdnech vazby pak v koncentračním táboře v Dachau nedaleko Mnichova.

V "kněžském" bloku nosil od té chvíle vězeňské číslo 26 147 jako jeden z bezejmenných mezi třemi tisíci duchovními nejruznějších vyznání. "Anděla z Dachau", jak je tento kandidát blahořečení také nazýván, z něho učinilo rozhodnutí pomáhat z lásky k bližním v nejtěžších podmínkách těm snad nejvíce postiženým, ruským zajatcům smrtelně nakaženým tyfem. Jako budoucí misijní kněz uměl česky, francouzsky, italsky a rusky. Některé části Písma sv. překládal do ruštiny. Ve svém posledním dopise se označoval za dosud zdravého a "neporušeného". Krátce nato se nakazil tyfem a 2. března 1945 nemoci podlehl. Vzhledem k jeho pověsti bylo tělo spáleno zvlášť a urna s jeho tělesnými ostatky propašována z koncentračního tábora.

Od roku 1968 je uložena v chrámu mariannahillských misionářů ve Würzburgu.

OSLAVY BLAHOŘEČENÍ P. ENGELMARA V JEHO RODNÉM KRAJI NA SVITAVSKU

Neděle 25. září 2016

8 hod. mše sv. na poděkování a TE DEUM – farní kostel v Hradci nad Svitavou
10 hod. mše sv. a prezentace **zvonu** BEATUS ENGELMAR – farní kostel ve Svitavách

HLAVNÍ OSLAVY BLAHOŘEČENÍ

Sobota 8. října 2016

10 hod. farní kostel ve Svitavách – Mše sv. se svěcením zvonu
Mons. Pavel Posád, světící biskup českobudějovický

Sobota 19. listopadu 2016

10.30 oslava blahořečení – farní kostel v Hradci nad Svitavou
Mše sv. s žehnáním bohoslužebného interiéru Mons. Jan Graubner,
arcibiskup olomoucký, metropolita moravský

Prosinec 2016

Žehnání VITRÁŽE BEATUS ENGELMAR – kostel sv. Josefa ve Svitavách